

106 345

Národní památkový ústav

Došlo: 2019-05-31 09:56:20

Č. j.: NPU-310/43289/2019

Listů: 5 Příloh: 0

1001328818

Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 471/1
118 11 Praha 1

Telefon: 257 085 111
Fax: 224 318 155
E-mail: epodatelna@mkcr.cz

Rozhodnutí nabylo právní moci: 3.5.2019

za správnost:

V Praze dne 14. 3. 2019
Č. j. MK 20097/2019 OPP
Sp. zn. MK-S 3145/2018 OPP
Vyřizuje Mgr. Kateřina Krčmářová/429

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče **prohlašuje** podle ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, oba ve znění pozdějších předpisů, soubor: „fara čp. 43“, který sestává ze: stavby čp. 43 na st. p. č. 26, hospodářského stavení bez čp. na st. p. č. 26, kovaného kříže na p. p. č. 76, pozemků st. p. č. 26 a p. p. č. 76, vše k. ú. a obec Železná Ruda, okr. Klatovy, Plzeňský kraj, za kulturní památku.

V tomto řízení dle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, je účastníkem řízení: Římskokatolická farnost Železná Ruda se sídlem Bašta 54, Sušice I, 34201 Sušice, IČ 66344247, právně zastoupena

Nedílnou součástí výroku tohoto rozhodnutí je zakres umístění kulturní památky do kopie katastrální mapy a tři její identifikační fotografie.

Odůvodnění

Ministerstvo kultury obdrželo dne 12. 4. 2018 podnět k prohlášení fary čp. 43 v Železné Rudě za kulturní památku. Následně byl osloven Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v Plzni, aby daný podnět posoudil a případně zpracoval řádný návrh na prohlášení věci za kulturní památku. Národní památkový ústav se vyjádřil kladně a původní podnět rozšířil dále o hospodářský objekt a drobný sakrální objekt

kovaného kříže. Vzhledem k výše uvedenému pak Ministerstvo kultury zahájilo v uvedené věci správní řízení.

Popis navrženého souboru včetně jeho památkových hodnot dle NPÚ ÚOP v Plzni:

„Popis věci:

Areál fary je situován v centru městečka, na jižní straně Klostermannova náměstí v sousedství barokního kostela Panny Marie Pomocné (nemovitá kulturní památka r.č. ÚSKP 38232/4-3520). Patrová farní budova na obdélném půdorysu, krytá mansardovou středou. Východně od fary stojí přízemní hospodářská stavení ve štítové orientaci do náměstí, se sedlovou střechou s valbami na jižní straně. Jižně od fary se rozkládá farní zahrada zhruba čtvercového půdorysu, vymezená novodobým oplocením. Ze zahrady je fara přístupná jednoramenným kamenným schodištěm, vlevo od schodiště umístěný kovaný kříž na hranolovém kamenném podstavci (na zahradě pravděpodobně druhotně osazený, snad z místního hřbitova?).

1) fara

Fara je zděná patrová omítaná budova na obdélném půdorysu s delší osou probíhající ve směru Z-V, o 5 x 3 osách, krytá mansardovou střechou s živičnou krytinou. Fasády člení nízký kamenný sokl (v severním průčelí hladce omítaný), hladce omítané nárožní lisény a obdélné rámy kolem oken a vstupních dveří (v severním a jižním průčelí); zbytek stěn pokrývá hrubě stříkaná omítka. Okna v obou podlažích shodně řešená - na výšku obdélná, dřevěná, dvojítá, dovnitř otvíravá, dělená do šesti tabulek, osazená za lícem zdíva (stávající okenní a dveřní výplně zhruba z 90. let 20. století; původní okna byla dvojítá s vnějšími, ven otvíravými křídly v líci fasády). Severní vstupní průčelí o 5 rovnoměrně rozmístěných okenních osách, uprostřed v přízemí obdélný vstup s novodobými jednokřídlými dveřmi, chráněný pultovou oplechovanou stříškou. Do zahrady obrácené jižní průčelí řešeno obdobně - s obdélným vstupem ve střední ose, který je s ohledem na svažité terén přístupný jednoramenným schodištěm s kamennými stupni. Západní a východní průčelí jsou trojosá, zhruba shodně řešená - ve východním průčelí ve střední ose prolomen obdélný vstup, na západní straně je krajní pravé okno v přízemí zaslepeno. Střecha mansardová s dvojicí cihelných komínů v hřebeni střechy, krytina: borský šindel, na jižní straně ve spodní rovině střechy čtveřice pultových vikýřů do podkroví.

Interiér: Za vstupem z náměstí plochostropá průběžná chodba, procházející středem dispozice, ústící do zahrady. Z chodby jsou přístupné nárožní plochostropé místnosti přízemí, z nichž pak vedou vstupy do navazujících menších místností při bočních průčelích. Všechny místnosti jsou plochostropé, vstupy do místností z chodby jsou umístěné v hlubokých špaletách se segmentovými záklenky, dveře novodobé (z 90. let 20. století). Do JV části dispozice byly v 90. letech 20. století vloženy příčky a zřízena sociální zařízení. Ve střední části chodby vpravo vstup se segmentovým záklenkem ústící na schodiště do patra. Vpravo od něj vstup do sklepa, situovaného pod SZ částí domu, zaklenutého kamennou valenou klenbou. Vstupní dveře do sklepa kazetové, pravděpodobně ještě barokní se slohovým kováním (esovitě stáčené závěsy a krabicový zámek). Podlaha v chodbě s novodobou dlažbou, v levé části chodby proti schodišti částečným obnažením omítek odhaleno kamenné zdivo.

Do patra vede dvouramenné schodiště, ústící do plochostropé chodby. Dispozice patra řešena shodně jako v přízemí, chodba i místnosti plochostropé. V místnosti při JZ nároží zachováno původní pravděpodobně ještě barokní dřevěné obložení dveří s vykrajovanými zrcadly a kovovými dveřními závěsy, pod mladší výmalbou jsou zde patrné zbytky původní dekorativní výzdoby stěn. Ve dvou místnostech patra se dochovaly fabionové stropy s plasticky rámovanými nástropními zrcadly. Původní prkenné podlahy jsou překryty linem. Dveře novodobé.

Z patra vede dvouramenné schodiště do podkroví, prostor nad schodištěm opatřený žebrovým stropem. Ve spodní části podkroví zřízena půdní vestavba. Konstrukce krovu

hambalková opatřená ležatou stolicí barokního typu. Spoje převážně čepové jištěné dřevěnými kolíky. Tesařské značky netypické vytvořené vyseknutím půlkruhovým dlátem. Pod mírně zapuštěným čepem pásků na sloupcích provedena dekorativní profilace. Většina konstrukce, zejména její patní partie je skryta pod novodobou půdní vestavbou.

2) hospodářské stavení

Přízemní hospodářský objekt situovaný východně od fary ve štítové orientaci do náměstí. Přízemní budova na obdélném půdorysu s delší stranou probíhající ve směru S-J, krytá sedlovou střechou s drobnou polovalbou na severní straně a se třemi nestejně velkými k terénu protaženými valbami na jižní straně; krytina: eternitové šablony. Severní část hospodářského objektu je zděná z lomového kamene, neomítaná, s výjimkou dvorní západní strany s obdélným vstupem, přízemí bez okenních otvorů; severní štít obrácený do náměstí kryjí vodorovně skládaná prkna, uprostřed štítu velké dvoukřídlé okno. Na koruně zdiva ještě osazen roubený věnec. Navazující jižní část objektu je bedněná ze svisle kladených překládaných prken. V západním dvorním průčelí dvojice vstupů s jednoduchými dveřmi, nad nimi vodorovný úzký pás oken o osmi tabulkách.

V levém okraji jižní části hospodářského stavení vloženo dřevěné schodiště do podkroví, v podkroví zřízena půdní vestavba. Konstrukce bedněné části je sloupová, značně archaického typu. Nosný skelet tvoří nárožní sloupky, nesoucí zdvojené podélné vaznice a vazné trámy. Sloupky s vaznicemi oboustranně zavětrované zdvojeným páskem. Ve středu vazného trámu sloupek nesoucí vrcholovou vaznici, oboustranně zavětrovaný vzpěrou se vstřícným plátem. Dřevo tesané, spoje čepové a rybinové s ozubem jištěné dřevěným kolíkem či mírně rybinové s ozubem a segmentovým probráním. Vrcholová vaznice zavětrována v podélném směru pásky. Konstrukce střechy je zvětší části zakrytá půdní vestavbou. Jižní část byla někdy později přistavěna - rozšířena.

3) kovaný kříž

Vlevo od schodiště před jižním průčelím fary stojí kovaný kříž zasazený do prostého kamenného hranolového podstavce. Dřík a ramena kříže z tepaných hladkých prutů doplňují proti sobě postavené závitnice s vloženými drobnými květy, které zdobí také ramena a dřík. Ramena jsou zakončena palmetami. Ve středu kříže postava Krista, zhotovená z plechu, nad ní růžice s úhlopříčně vybíhajícími paprsky a nápisový štítek bez textu. Pod Kristem připevněna kovová schránka s dvířky. Ve vrcholu kříže postava Boha Otce na plechu.

Slohové a časové určení:

V obci stojí již od roku 1732 barokní kostel Panny Marie Pomocné s mohutnou cibulovou bání. Fara v Železně Rudě zřízena v roce 1776 z podnětu sklářského podnikatele Jana Jiřího Hafenbrándla. Obec byla zpočátku přivtělena řezenskému biskupství a kostel byl do roku 1809 obsazován cisterciáky z bavorského kláštera Gotteszell. Objekt fary je zachycen na mapě Stabliního katastru z roku 1837 ve stávajícím půdorysném řešení spolu se sousedící hospodářskou budovou, oba objekty jsou zakresleny jako stavby nespalné. Stávající vzhled fary je výsledkem zásadní přestavby barokního objektu během 19. století a následných úprav v první pol. 20. století. Další stavební úpravy byly provedeny ve 2. polovině 20. století - v 70. letech zřízeno podkroví, v 90. letech postupná rekonstrukce tehdy značně zdevastovaného objektu (např. nové dveřní a okenní výplně, nová střešní krytina, nové sociální zařízení s vestavbou nových příček, nová dlažba ve vstupní chodbě, nové podlahy v podkroví). Hospodářské stavení obsahuje nosnou konstrukci značně archaického typu. Kříž na zahradě barokní patrně z 18. století, snad původně z místního hřbitova.

Současné využití: objekt sloužil jako sídlo faráře zhruba do 80. let 20. století, v současnosti využíván jako tzv. farní domov k ubytování rekreantů

Současný stav: Objekt v celkem dobrém stavebně-technickém stavu bez statických poruch, vyžadující průběžnou údržbu. V současnosti třeba řešit především odvlhčení zdiva, nefunkční svody a dožívající střešní krytinu.

Zdůvodnění památkové ochrany:

Kvalitní příklad původem barokní církevní stavby z poslední čtvrtiny 18. století, výrazně upravené během 19. a dále během 20. století. Objekt je dochován v původní hmotě a dispozičním uspořádání, v interiéru najdeme řadu dobových umělecko-řemeslných prvků (barokní dveře do sklepa včetně původního kování, barokní obložení dveří a dvojice fabionových stropů v patře, patrné dochování původní výmalby v patře). Součástí farního areálu je rovněž autenticky dochovaná hospodářská budova, obsahující nosnou konstrukci značně archaického typu. Fara s hospodářským zázemím je jedním z mála objektů v Železné Rudě dosud dokládající původní vzhled zástavby městečka, které bylo výrazně zmodernizováno v poválečném a především v porevolučním období. Areál je situován v centru města v malebné poloze v sousedství barokního kostela Panny Marie Pomocné. V zahradě umístěný kříž je kvalitní ukázkou barokní kovářské práce.“

Městský úřad Klatovy, odbor školství, kultury a cestovního ruchu, jako příslušný správní orgán památkové péče, ve svém dopise ze dne 27. 8. 2018, č. j. OSKCR/769/2018/Kodešová., vyjádřil s prohlášením předmětné věci za kulturní památku souhlas, a to s následujícím odůvodněním: „[...]Fara s hospodářským objektem a pamětním křížem jsou kvalitním příkladem původem barokní církevní stavby z poslední čtvrtiny 18. století, výrazně upravené během 19. a 20. století. Objekt je dochován v původní hmotě a dispozičním uspořádání. V interiéru se nachází řada umělecko - řemeslných prvků (barokní dveře do sklepa, původní kování, barokní obložení). Součástí farního areálu je rovněž autenticky dochovaná hospodářská budova, obsahující nosnou konstrukci archaického typu. Fara s hospodářským objektem je jedním z mála objektů v Železné Rudě dokládající původní vzhled zástavby města. Areál je situován v centru města vtěsná blízkosti barokního kostela. V zahradě umístěný kříž, který je kvalitní ukázkou barokní kovářské práce.“

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu ve svém vyjádření č.j. PK-KPP/2788/18 ze dne 8. 11. 2018, prohlášení uvedené věci za kulturní památku doporučil s vyjádřením:

„[...]Nezpochybnitelné kulturněhistorické hodnoty areálu spočívají především v jeho stáří (budova fary byla postavena zřejmě ještě v poslední čtvrtině 18. století), základní hmotě a celkovém vzhledu, vhodně se uplatňujícím v historickém centru Železné Rudy, jež v uplynulých desetiletích postupně ztrácí svůj někdejší ráz. I přes novodobé adaptace budovy fary a kolny lze areál jako celek charakterizovat jako významný doklad historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti z období od konce 18. století do první poloviny 20. století.

Vzhledem k výše uvedenému se domníváme, že areál fary č. p. 43 v Železné Rudě, v okrese Klatovy, splňuje kritéria kulturní památky dle § 2 odst. 1 památkového zákona, a z toho důvodu doporučujeme jeho prohlášení za kulturní památku.“

Ve smyslu ustanovení § 3 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byl o podání návrhu písemně vyrozuměn právní zástupce vlastníka věci navržených na prohlášení za kulturní památku, a v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, mu bylo umožněno, aby se před vydáním rozhodnutí vyjádřil k podkladům, které Ministerstvo kultury v průběhu řízení shromáždilo. Administrátor farnosti této možnosti využil a k podkladům řízení se vyjádřil takto:

„Rád bych tímto reagoval na probíhající řízení Ministerstva kultury ČR týkající se převodu železnorudské fary na kulturní památku.

Důkladně jsme prostudovali všechny dostupné podklady a na jejich základě s převodem jednoznačně nesouhlasíme z následujících důvodů:

1. *Fara, jak je uvedeno i v protokolech, byla mnohokrát přestavěna a uvedené fragmenty památkové hodnoty (barokní dveře do sklepa s původním kováním, barokní obložení dveří, dvojice fabionových stropů v patře a části původní výmalby) nejsou dostatečným důvodem k převodu celé nemovitosti/areálu.*

2. *Komentář se zdaleka nezakládá na pravdě, ale pouze na jejích dohadách. Obnova objektu je v uvažovaném plánu, ovšem nikoli tak, aby se jakkoli měnil charakter nemovitosti. Uvažuje se o zkvalitnění stávajícího zařízení, a to při zachování totožného rázu nemovitosti, rozhodně nejsou záměrem "necitelné zásahy" a prosazování jakéhosi dravého "podnikatelského záměru", jak se domnívá*

3. *Převodem nemovitosti na kulturní památku nedojde k její záchraně, jak se domnívá, naopak se tímto krokem výrazně zpomalí obnova celé nemovitosti, která se z toho důvodu nadále nebude moci využívat jako farní dům, bude postupně chátrat, čímž nakonec pozbyde smyslu i samotná výzva* “

K výše uvedenému Ministerstvo kultury uvádí, že objekt nedisponuje pouze dílčími hodnotnými prvky. Objekt fary se dochoval v původní hmotě s mnohými původními historickými konstrukcemi zahrnující mimo jiné i barokní krov. Navíc je nutné na objekt fary nahlížet v celém urbanistickém kontextu, jelikož celý soubor významně dotváří prostředí kulturní památky kostela Panny Marie Pomocné (nemovitá kulturní památka r. č. ÚSKP 38232/4-3520), se kterým je historicky neodmyslitelně spjat.

Ostatní námitky vlastníka jsou pro řízení o prohlášení věci za kulturní památku bezpředmětné. Ministerstvo kultury hodnotí současný stav objektů nikoli budoucí. Způsob využití objektu je zcela v režii vlastníka, v rozporu s památkovou péčí není ani jeho užití k původním účelům, ani k zcela novým. Mnohé fary prohlášené za kulturní památku v současnosti slouží k rekreaci a ubytování osob, čemuž předcházela citlivá rekonstrukce za dohledu orgánů památkové péče. V Plzeňském kraji je možné uvést jako příklad zdařilé rekonstrukce far v Ošelině v Mojsově Stráži. Ministerstvo kultury dále nevidí žádný důvod, proč by prohlášení objektu fary za kulturní památku mělo být v rozporu s obnovou objektu a jeho využíváním jako farní dům.

Po vyhodnocení podkladů jednotlivě i ve vzájemné souvislosti dospělo Ministerstvo kultury k závěru, že soubor: „fara čp. 43“, který sestává z: stavby čp. 43 na st. p. č. 26, hospodářského stavení bez čp. na st. p. č. 26, kovaného kříže na p. p. č. 76, pozemků st. p. č. 26 a p. p. č. 76, vše k. ú. a obec Železná Ruda, Plzeňský kraj, splňuje podmínky ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákona 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, pro prohlášení věci za kulturní památku, neboť se jedná o významný doklad historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti.

Soubor sestává z objektu fary, hospodářské stavby, kovaného kříže a pozemků, na nichž jsou objekty umístěny. Celý sakrální barokní areál se výrazně uplatňuje v intravilánu obce Železná Ruda a tvoří její historické centrum. Urbanistická hodnota je zde zcela zásadní. Soubor tvoří společně s barokním kostelem Panny Marie Pomocné nedělitelný historický a funkční celek.

Farní budovy byly po kostele a rychtě nejdůležitějším objektem obce, čemuž také odpovídalo jejich architektonické pojetí. Často se jednalo jen o jednu z mála staveb postavených z nespalného materiálu, obvykle zakončenou mansardovou střechou, tak jako je tomu i v tomto případě. Pro obyvatele byly fary místem, kde se odehrávaly a úředně zaznamenávaly nejdůležitější okamžiky jejich životů. Domlouvaly se zde křtiny, ohlášky a pohřby, vedly se zde matriky. Kromě úřadovny a bytu faráře se ve farách obvykle také nacházely ubytovací prostory a to nejen pro církevní hodnostáře, kteří podnikali inspekční

cesty po jednotlivých farnostech, ale také pro poutníky. Z těchto důvodů bylo také nutné zajistit ustájení koní a píce, k čemuž sloužili stáje, stodoly a další hospodářská stavení.

Stavba fary čp. 43 ač během 19. a 20. století prošla stavebními zásahy, si nadále zachovala své hlavní architektonické kvality a mnohé historické konstrukce a prvky (barokní dřevěné obložení dveří, kazetové dveře ve vstupu do sklepa, historické kování, fabionové stropy v patře, patrné fragmenty původní bohaté výmalby interiérů, prkenné podlahy, aj.). V celém kontextu je zcela zásadní zachování původní hmoty, mimořádně hodnotný je barokní krov s netradičními tesařskými značkami nesoucí mansardovou střechu.

Východně od farní budovy se nachází přízemní hospodářské stavení vyzděné částečně z lomového kamene a částečně opatřené bedněním. Konstrukce jsou původní, dřevěné části jsou ručně tesané čepované na rybinu s ozubem. Objekt především z památkového hlediska vhodně a historicky dotváří prostředí hlavní budovy fary a kostela Panny Marie Pomocné.

Na jižní straně od fary se rozkládá zahrada s kovaným křížem na kamenném hranolovém podstavci, který se nachází vlevo od schodiště vedoucím ze zadního průčelí fary. Drobný sakrální objekt patrně z 18. století byl nejspíš původně umístěn na hřbitově, nicméně vhodně doplňuje celý komplex církevních staveb. Sám o sobě je kříž ukázkou kvalitní umělecko-řemeslné kovářské práce.

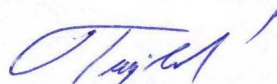
I přes některé nevhodné stavební úpravy (např. půdní vestavby) se jedná o mimořádně hodnotný soubor staveb z poslední čtvrtiny 18. století, který tvoří s kostelem Panny Marie Pomocné nedělitelný celek a působivý urbanistický prvek v historickém centru. Je pravděpodobné, že během zapsání kulturní památky kostela Panny Marie Pomocné došlo k opomenutí výše zmíněného souboru. Jelikož tento je jeho neodmyslitelnou součástí.

Způsob jakým bude vlastník v budoucnu s kulturní památkou nakládat, není předmětem řízení prohlášení věci za kulturní památku. Mnohé kulturní památky je možné rekonstruovat a vhodně adaptovat k novým způsobům využití. Pokud je zamýšlena citlivá rekonstrukce fary za účelem zvýšení komfortu rekreantů, není toto v rozporu s památkovou péčí. Vzhledem k tomu, že fary byly původně stavěny mimo jiné také pro účely ubytování pocestných a návštěvy církevních hodnostářů, je současné i zamýšlené budoucí využití velmi blízké původnímu. Mnohé fary prohlášené za kulturní památku v současnosti slouží k rekreaci a ubytování osob, čemuž předcházela citlivá rekonstrukce za dohledu orgánů památkové péče. V Plzeňském kraji je možné uvést jako příklad zdařilé rekonstrukce far v Ošelíně či v Mojsově Stráži. V této souvislosti Ministerstvo kultury podotýká, že prohlášení věci za kulturní památku není pojato jako jednostranné omezení vlastnického práva bez náhrady, protože zákon o státní památkové péči nabízí řadu fakultativních i obligatorních náhrad, vázaných na zachování a údržbu kulturní památky (možnost bezplatných odborných konzultací, čerpání dotací na plánovanou opravu, atd.). Výše a způsob náhrad jsou dány povahou věci, zejména též odvisí od výše nákladů, jimiž obnova či údržba kulturní památky překračuje obvyklé náklady.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení rozklad. Lhůta pro podání rozkladu počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu den následující po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí

ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst. 1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v tomto případě lhůta pro podání rozkladu). Doručení písemnosti pomocí datové schránky upravuje § 17 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, který rovněž stanoví přednostní doručování dokumentů prostřednictvím datové schránky. Nepřihlásí-li se adresát do své datové schránky ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty. O rozkladu proti tomuto rozhodnutí rozhoduje ministr kultury. Rozklad se podává u Ministerstva kultury na výše uvedenou adresu.

Mgr. Ing. Eva Trejbalová
vedoucí oddělení ochrany kulturních památek
v odboru památkové péče Ministerstva kultury

Stejnopis rozhodnutí:

Národní památkový ústav, ústřední pracoviště

Národní památkový ústav, územní odb. pracoviště v Plzni

Městský úřad Klatovy, odbor školství, kultury a cestovního ruchu

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor kultury, památkové péče a cestovního ruchu

Zákres umístění kulturní památky soubor: „fara čp. 43“, který sestává ze: stavby čp. 43 na st. p. č. 26, hospodářského stavení bez čp. na st. p. č. 26, kovaného kříže na p. p. č. 76, pozemků st. p. č. 26 a p. p. č. 76, vše k. ú. a obec Železná Ruda, okr. Klatovy, Plzeňský kraj, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 20097/2019 OPP ze dne 14.3.2019.

Tři identifikační fotografie kulturní památky soubor: „fara čp. 43“, který sestává ze: stavby čp. 43 na st. p. č. 26, hospodářského stavení bez čp. na st. p. č. 26, kovaného kříže na p. p. č. 76, pozemků st. p. č. 26 a p. p. č. 76, vše k. ú. a obec Železná Ruda, okr. Klatovy, Plzeňský kraj, nedílná součást výroku rozhodnutí Ministerstva kultury č.j. MK 20097/2019 OPP ze dne 14.3.2019.

1. fara čp. 43

2. hospodářské stavení

3. kovaný kříž

